

“ ఆదిపర్వము ” - విష్ణు విష్ణాన సర్వస్వము

॥ విఘ్నేశ్వర ధ్యానమ్ ॥

శుక్లాంబరధరం విష్ణుం శశివర్ణం చతుర్భుజమ్ ।
పునస్సతదనం ధ్యాయేత్ సర్వవిఘ్నోపశాంతయే ॥

॥ శ్రీనివాస ధ్యానమ్ ॥

నమస్తుభ్యం మహాదేవ నారాయణ కృపానిధే ।
పాహి మాం భణిశైలేశ భక్తబంధో దయానిధే ॥

॥ మహాభారత శ్రవణ ఫలమ్ ॥

ద్వైపాయనౌష్ఠ పుట నిస్పృతమప్రమేయం । పుణ్యం పవిత్రమథ పాపహరం శివం చ ।
యో భారతం సమధిగచ్ఛతి వాచ్యమానం । కిం తస్య పుష్కరజలైరభిషేచనేన ॥

॥ అథ సంకల్పః ॥

శ్రీమదాదివరాహక్షేత్రే, విరాజమానస్య, దేవదేవోత్తమస్య, జగద్రక్షణార్థం, అవతీర్ణస్య, శ్రీమదఖిలాండకోటి
బ్రహ్మాండనాయకస్య, శ్రీవేంకటేశ్వరస్వామినః, అనుగ్రహప్రసాదేన, సర్వేషాం, భక్తజనానాం, ఆభివ్యాధి,
నివృత్తిద్వారా, ఆయురారోగైశ్వర్యాభివృద్ధ్యర్థం, విషూచికాక్రిమిజనిత, సమస్త, దుష్టభావ నివారణార్థం
సర్వారిష్ట, నివృత్తిద్వారా, సకలశ్రేయో2భివృద్ధ్యర్థం, ధర్మార్థ, కామమోక్షాఖ్య, చతుర్విధ, పురుషార్థ ఫల
సిద్ధ్యర్థం, వాఙ్మనఃకాయ, ప్రవర్తిత, అనేక జన్మాఘ, నిబర్హణార్థం, సమస్త, పాపక్షయార్థం, గోసంరక్షణార్థం
చ, శ్రీమన్మహాభారతే, ఆదిపర్వణి, యథాశక్తి, షడధికశతతమ, సప్తాధికశతతమాధ్యాయాంతర్గత,
శ్లోకపారాయణం, ఆచార్యముఖేన కలిష్యామహే ॥

॥ వ్యాస ధ్యానమ్ ॥

వ్యాసం వనిష్టనప్తారం శక్తేః పౌత్రమకల్మషమ్ ।
పరోశరోత్మజం వందే శుకతాతం తపోనిధిమ్ ॥

వ్యాసాయ విష్ణురూపాయ వ్యాసరూపాయ విష్ణవే ।
నమో వై బ్రహ్మనిధయే, వాసిష్ఠాయ నమోనమః ॥

అణీమాణ్డవ్యోపాఖ్యానమ్

అధ్యాయ:-106 షడధికశతతమో2ధ్యాయ: సమ్భవపర్వ

మహర్షేర్మాణ్డవ్యస్య శూలే2ధిరోపణమ్

అథ శ్రీమహాభారతే ఆదిపర్వణి సమ్భవపర్వణి అణీమాణ్డవ్యోపాఖ్యానే షడధికశతతమో2ధ్యాయ: || 106 ||

జనమేజయ ఉవాచ

కిం కృతం కర్మ ధర్మేణ యేన శాపముపేయివాన్ ।

కస్య శాపాచ్చ బ్రహ్మర్షేః శూద్రయోనావజాయత ॥

|| 106 - 01 ||

వైశమ్పాయన ఉవాచ

బభూవ బ్రాహ్మణః కశ్చిన్మాణ్డవ్య ఇతి విశ్రుతః ।

ధృతిమాన్ సర్వధర్మజ్ఞః సత్యే తపసి చ స్థితః ॥

|| 106 - 02 ||

స ఆశ్రమపదద్వారి వృక్షమూలే మహాతపాః ।

ఊర్ధ్వబాహుర్మహాయోగీ తస్థా మౌనవ్రతాన్వితః ॥

|| 106 - 03 ||

తస్య కాలేన మహతా తఖిస్మస్తపసి వర్తతః ।

తమాశ్రమమనుస్రాప్తా దస్యవో లోస్త్రహారిణః ॥

|| 106 - 04 ||

అనుసార్యమాణా బహుభీ రక్షిభిర్భరతర్షభ ।

తే తస్యావసథే లోస్త్రం దస్యవః కురుసత్తమః ॥

|| 106 - 05 ||

నిధాయ చ భయాల్లీనాస్తత్రైవానాగతే బలే ।

తేషు లీనేష్యథో శీఘ్రం తతస్తద్రక్షిణాం బలమ్ ॥

|| 106 - 06 ||

ఆజగామ తతో2పశ్యంస్తమృషిం తస్కరానుగాః ।

తమస్పచ్చంస్తతో రాజంస్తథావృత్తం తపోధనమ్ ॥

|| 106 - 07 ||

కతమేన పథా యాతా దస్యవో ద్విజసత్తమ ।

తేన గచ్ఛామహే బ్రహ్మన్యథా శీఘ్రతరం వయమ్ ॥

|| 106 - 08 ||

తథా తు రక్షిణాం తేషాం బ్రువతాం స తపోధనః ।

న కిశ్చేద్వచనం రాజన్నబ్రవీత్ సాధ్వసాధు వా ॥

|| 106 - 09 ||

తతస్తే రాజపురుషా విచిన్వానాస్తమాశ్రమమ్ ।

దదృశుస్తత్ర లీనాంస్తాంశ్చైరాంస్తద్దవ్యమేవ చ ॥

|| 106 - 10 ||

తతః శక్ష్మా సమభవద్రక్షిణాం తం మునిం ప్రతి ।
 సంయమ్యైవం తతో రాజ్ఞే దస్యాంశ్చైవ న్యవేదయన్ ॥ 106 - 11 ॥

తం రాజా సహ తైశ్చైరైరన్వశాద్వధ్యతామితి ।
 స రక్షిభిస్తైరజ్ఞాతః శూలే ప్రోతో మహాతపాః ॥ 106 - 12 ॥

తతస్తే శూలమారోప్య తం మునిం రక్షిణస్తదా ।
 ప్రతిజగ్ముర్మహీపాలం ధనాన్యాదాయ తాన్యథ ॥ 106 - 13 ॥

శూలస్థః స తు ధర్మాత్మా కాలేన మహతా తతః ।
 నిరాహారోఽపి విప్రర్షిర్మరణం నాభ్యపద్యత ॥ 106 - 14 ॥

ధారయామాస చ ప్రాణాన్పషీంశ్చ సముపానయత్ ।
 శూలాగ్రే తప్యమానేన తపస్తేన మహాత్మనా ॥ 106 - 15 ॥

సన్తాపం పరమం జగ్ముర్మునయస్తపసాన్వితాః ।
 తే రాత్రౌ శకునా భూత్వా సంనిపత్య తు భారత ॥ 106 - 16 ॥

దర్శయన్తో యథాశక్తి తమప్యచ్ఛన్విజోత్తమమ్ ।
 శ్రోతుమిచ్ఛామహే బ్రహ్మన్ కిం పాపం కృతవానసి ।
 యేనేహ సమనుప్రాప్తం శూలే దుఃఖభయం మహత్ ॥ 106 - 17 ॥

ఇతి శ్రీమహాభారతే ఆదిపర్వణి సమ్భవపర్వణి అణీమాణ్డవ్యోపాఖ్యానే షడధికశతతమోఽధ్యాయః ॥ 106 ॥
 అధ్యాయః-107 సప్తాధికశతతమోఽధ్యాయః సమ్భవపర్వ

మాణ్డవ్యస్య ధర్మరాజం ప్రతి శాపః

అథ శ్రీమహాభారతే ఆదిపర్వణి సమ్భవపర్వణి అణీమాణ్డవ్యోపాఖ్యానే సప్తాధికశతతమోఽధ్యాయః ॥ 107 ॥

వైశమ్పాయన ఉవాచ

తతః స మునిశార్దూలస్తానువాచ తపోధనాన్ ।
 దోషతః కం గమిష్యామి న హి మేఽన్యోఽపరాధ్యతి ॥ 107 - 01 ॥

తం దృష్ట్వా రక్షిణస్తత్ర తథా బహుతిథేఽహని ।
 న్యవేదయంస్తథా రాజ్ఞే యథావృత్తం నరాధిప ॥ 107 - 02 ॥

శ్రుత్వా చ వచనం తేషాం నిశ్చిత్య సహ మన్త్రిభిః ।
 ప్రసాదయామాస తథా శూలస్థమ్పషిసత్తమమ్ ॥ 107 - 03 ॥

రాజోవాచ

యన్మయాపకృతం మోహోదజ్ఞానాదృషిసత్తమ ।
 ప్రసాదయే త్వాం తత్రాహం న మే త్వం క్రోద్దుమర్హసి ॥ 107 - 04 ॥

వైశంపాయన ఉవాచ

ఏవముక్షస్తతో రాజ్ఞా ప్రసాదమకరోస్మునిః ।

కృతప్రసాదం రాజా తం తతః సమవతారయత్ ॥

॥ 107 - 05 ॥

అవతార్య చ శూలాగ్రాత్తచ్ఛూలం నిశ్చకర్ష హ ।

అశక్నువంశ్చ నిష్క్రమ్మం శూలం మూలే స చిచ్ఛిదే ॥

॥ 107 - 06 ॥

స తథాన్తర్గతేనైవ శూలేన వ్యచరన్మునిః ।

తేనాతితపసా లోకాన్విజిగ్యే దుర్లభాన్ పరైః ॥

॥ 107 - 07 ॥

అణీమాణ్డవ్య ఇతి చ తతో లోకేషు గీయతే ।

స గత్వా సదనం విప్రో ధర్మస్య పరమాత్మవిత్ ॥

॥ 107 - 08 ॥

ఆసనస్థం తతో ధర్మం దృష్ట్వోపాలభత ప్రభుః ।

కిం ను తద్దుస్పృతం కర్మ మయా కృతమజానతా ॥

॥ 107 - 09 ॥

యస్యేయం ఫలనిర్ఘృతిరీదృశ్యాసాదితా మయా ।

శీఘ్రమాచక్ష్య మే తత్త్వం పశ్య మే తపసో బలమ్ ॥

॥ 107 - 10 ॥

“ప్రహేళిక ”

:: “గోవింద నామ సంకీర్తనమ్” ::

॥ అథ క్షమా ప్రార్థనా ॥

ః యదక్షరపదభ్రష్టం మాత్రాహీనం చ యద్భవేత్ ।
తత్కర్మం క్షమ్యతాం దేవ నారాయణ సమోస్తుతే ॥

॥ అథ లోకక్షేమ ప్రార్థనా ॥

ః సర్వేభవన్తు సుఖినః సర్వేసంతు నిరామయాః ।
సర్వేభద్రాణి పశ్యంతు మాకశ్చిత్ దుఃఖభాగ్భవేత్ ॥

॥ అథ భగవత్సమర్పణమ్ ॥

ః కాయేన వాచా మనసేంద్రియైర్వా బుద్ధ్యాత్మనా వా ప్రకృతేస్స్వభావాత్ ।
కరోమి యద్యత్సకలం పరస్మై నారాయణాయేతి సమర్పయామి ॥

॥ అథ మంగళమ్ ॥

ః శ్రియః కాంతాయ కళ్యాణనిధయే నిధయేర్థినామ్ ।
శ్రీవేంకటనివాసాయ శ్రీనివాసాయ మంగళమ్ ॥